

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Круховського Романа Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу шостого частини другої статті 58 Закону України „Про запобігання корупції“

м. К и ї в
28 травня 2020 року
№ 111-2(І)/2020

Справа № 3-85/2020(170/20)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Саса Сергія Володимировича – головуючого,
Кривенка Віктора Васильовича,
Тупицького Олександра Миколайовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Круховського Романа Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу шостого частини другої статті 58 Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056).

Заслухавши суддю-доповідача Тупицького О.М. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Круховський Р.П. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статті 1, частині першій статті 8, статті 19, частині третій статті 140, статті 146 Конституції України (є неконституційними), положення абзацу шостого частини другої статті 58 Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII (далі – Закон).

Відповідно до положень абзацу шостого частини другої статті 58 Закону повноваження особи, зазначеної в абзаці восьмому частини першої статті 56 Закону, достроково припиняються без припинення повноважень депутата ради, а відповідна особа звільняється з відповідної посади без прийняття рішення відповідної ради у випадку, якщо вона не пройшла спеціальну перевірку або не надала у встановлений Законом строк згоди на проведення спеціальної перевірки.

Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) провело позапланову перевірку щодо дотримання вимог Закону в Тлумацькій міській раді об'єднаної територіальної громади Тлумацького району Івано-Франківської області в частині організації проведення спеціальних перевірок стосовно першого заступника Тлумацького міського голови Радовця А.П. та секретаря Тлумацької міської ради Деньковича І.М., за результатами якої склало акт від 4 квітня 2018 року.

На підставі вказаного акта НАЗК прийняло рішення та винесло припис від 13 квітня 2018 року Тлумацькому міському голові об'єднаної територіальної громади Тлумацького району Івано-Франківської області Круховському Р.П. про порушення вимог законодавства щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших порушень Закону.

У відповідь на зазначений припис виконавчий комітет Тлумацької міської ради листом від 4 травня 2018 року повідомив НАЗК про проведення

службових перевірок та відсутність вини першого заступника Тлумацького міського голови Радовця А.П. та секретаря Тлумацької міської ради Деньковича І.М. у порушенні порядку проведення спеціальної перевірки. У зв'язку з невиконанням Круховським Р.П. вказаного припису НАЗК склало протокол про адміністративне правопорушення.

НАЗК 29 грудня 2018 року винесло повторний припис Тлумацькому міському голові об'єднаної територіальної громади Тлумацького району Івано-Франківської області Круховському Р.П. про порушення вимог законодавства щодо етичної поведінки, запобігання та врегулювання конфлікту інтересів, інших порушень Закону.

Вважаючи дії з винесення повторного припису протиправними, Круховський Р.П. звернувся до Івано-Франківського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до НАЗК, мотивуючи позовні вимоги тим, що він не наділений повноваженнями для прийняття розпорядження про звільнення першого заступника Тлумацького міського голови Радовця А.П. та секретаря Тлумацької міської ради Деньковича І.М., оскільки зазначені посади належать до виборних і чинним законодавством передбачено спеціальний порядок обрання та звільнення з цих посад.

Івано-Франківський окружний адміністративний суд рішенням від 5 червня 2019 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 25 вересня 2019 року, в задоволенні позову відмовив.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 29 січня 2020 року касаційну скаргу Круховського Р.П. залишив без задоволення, а ухвалені у справі рішення – без змін.

Автор клопотання стверджує що «в абзаці шостому частини другої статті 58 Закону словосполучення „без прийняття рішення відповідної ради“ скасувало визначений профільними законами механізм реалізації звільнення секретаря ради та заступника міського голови суб'єктом призначення (сесією

ради); що суперечить Законам „Про місцеве самоврядування в Україні“ , „Про службу в органах місцевого самоврядування“, „Про державну службу“, та, при цьому, не створено нового механізму звільнення цих посадових осіб».

Одночасно Круховський Р.П. наголошує на необхідності внесення змін до цих законів, що, на його думку, відповідатиме положенням частини третьої статті 140, статті 146 Конституції України.

На підтвердження своєї позиції Круховський Р.П. посилається на окремі положення Конституції України, Закон, закони України, юридичні позиції Конституційного Суду України, інші міжнародні акти, а також на судові рішення в його справі.

2.1. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

На думку Круховського Р.П., про неконституційність положень абзацу шостого частини другої статті 58 Закону свідчить те, що у них відсутній „механізм реалізації звільнення секретаря ради та заступника міського голови суб'єктом призначення (сесією ради)“. Крім того, обґрунтовуючи невідповідність Конституції України оспорюваних положень Закону, автор клопотання наголошує на їх неузгодженості з положеннями законів України „Про місцеве самоврядування в Україні“, „Про службу в органах місцевого самоврядування“.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що усунення неузгодженостей у законодавчих актах не належить до його повноважень, а відсутність законодавчого регулювання не може бути підставою для звернення до Конституційного Суду України (Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 26 червня 2018 року № 23-у(П)/2018).

2.2. У розумінні приписів пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“ належним обґрунтуванням конституційної скарги вважаються наведені в ній аргументи про те, що оспорюваний закон (його окремі положення) суперечить нормам розділу II Конституції України. Така суперечність може проявлятися у випадках, коли оспорюваний закон (його окремі положення) встановлює обмеження змісту чи обсягу конституційних прав і свобод або унеможлиблює їх реалізацію.

Разом з обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ в конституційній скарзі має зазначатися, яке з гарантованих Конституцією України прав людини зазнало порушення внаслідок застосування оспорюваного закону (його окремих положень).

Проте Круховський Р.П. у конституційній скарзі не зазначив, яке з гарантованих Конституцією України прав людини зазнало порушення внаслідок застосування положень абзацу шостою частини другої статті 58 Закону.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Круховського Романа Петровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень абзацу шостого частини другої статті 58 Закону України „Про запобігання корупції“ від 14 жовтня 2014 року № 1700–VII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**